JULIE MAJ JAKOBSEN

MORGENLANDET

MORGENLANDET
Lille Scene

Korleder
Lars Topp Thomsen

Kor 1, Frank
Thomas Kristian Bek

Kor 2, Journalist, Beatrice
Bolette Nørregaard Bang

Kor 3, Tim
Marcus Gad Johansen

Kor 4, Rebecca, Servitrice
Line Nørholt

Kor 5, Marco, Sønnen
Evrim Benli

Kor 6, Eric, Sælger, Bronzekvinden
Steffen Berenthz Eriksen

Iscenesættelse
Camilla Kold Andersen

Scenografi
Andrea Lindeneg

Dramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Lysdesign
Mia Willett

Lyddesign
Aske Bergenhammer Hoeg

Forestillingsleder
Erik Lund, Maria Sidor

Scenemester
Kry Balslev

Sceneteknik
Kry Balslev, Vladimir El Baz, Nicklas Clemmensen, Tobias Fabian Langkilde, Mads Maybom, Brian T. Rise, Jess V. Sørensen, Bent Jakobsen

Malersal
Karsten Legård, Rikke Wilkenschildt

Lysafdeling
Kasper Daugberg, Kim Fletting, Sune Blach Granberg, Andrew Tristram, Mia Jandje Willett

Lydafdeling
Rune Abel Aagaard, Aske Bergenhammer Hoeg, Kristian Berg

Forestillingsledere
Erik Lund, Katrine Madsen, Pernille Elvej Madsen, Pia Obel Rose, Maria Sidor

Frisørleder
Helle Denhardt

Frisør
Anne Haurits Baruner, Nanna Lindholm, Sandra Strabo

Skræddersalsleder
Helene Billingsøe

Skræddersal
Vivi Ørtoft Andreasen, Emma Lundhede Christensen (elev), **Conni Idskov Jensen, Johanne Møller Kjeldsen** (praktikant)**, Anne Remien, Lærke Vangsaa Roslev** (elev)

Påklæder
Marie-Louise Nygaard, Sofie Levy

Suffli og produktionsassistent
Winnie Handberg

Suffli
Michelle Christensen

Driftsmedarbejdere
Henrik Christensen
Mads Mølvadgaard

Rengøring
Ninna Jacobsen, Kristine Mikkelsen, Marianne Dahl Nielsen

Produktionsleder
Torben Omann Sørensen

Produktionschef
Troels Dahl

Portvagt
Hanne Thellufsen, Vanja Vukotic

Billetservice
Malou Jensen, Henrik Korgaard

Forhuschef
Laura Marie Lauritsen

Forhusansvarlig
Alberte Husted Echers, Hanne Nielsen

Forhusværter
Jara Alexandra El Baz, Emma Ræbild Bolet, Amalie Bærentsen, Janne Haugaard Christensen, Louise Fjordside, Johan Foget, Rebekka Pi Benkjer Larsen, Sofie Linding, Katrine Matzen, Kiara Mai Cederfeldt Mendes, Rikke Boier Pedersen, Vinnie Winther Pedersen, Gry Lund Poulsen

Erhvervs- og sponsorchef
Tine Wammen

PR og marketing
Rebekka Andreasen, Casper Østergaard Thomsen

Chefdramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Dramaturg og planlægningschef
Kjersti Hustvedt

Administrationsafdeling
Jesper Kirstein Jørgensen, Helene Pilgaard Mortensen, Heidi Mærsk, Anne Colding Sund

Økonomi- og administrationschef
Nöel Mignon

Teaterdirektør
Hans Henriksen

Aalborg Teaters bestyrelse
Inger Askehave (Formand)
Henriette von Platen-Hallermund
Anne-Dorte Krog
Erik Lund
Jesper de Neergaard
Katharina Verwilt

Tak til
Janek Szatkowski

Foto
Catrine Zorn

Tryk
Basis Tryk

MIN PLADS ET STED I HJERTET AF EUROPA

Af Jens Christian Lauenstein Led

De fleste af os har en eller flere lokationer i verden, som er særlige for os. Steder og rum med særlige betydninger og erindringer. For mig er Kollwitsplatz i den berlinske bydel Prenzlauerberg sådan et sted. Prenzlauerberg ligger midt i det, der engang var DDRs hovedstad, dvs. Øst-Berlin. Bydelen var oprindeligt en arbejderbydel, og den ligger i forlængelse af Alexanderplatz, altså meget tæt på selve hjertet af Øst-Berlin. Da muren faldt i november 1989 betod Prenzlauerberg af bygninger og lejligheder, der næsten alle var i stærkt forfald. Det var skudhuller i mange af murfladerne, altså fra 2. verdenskrig, og alle lejlighederne var forsynet med kulovne og bad i kælderen. Det var den perfekte bydel for hele det nye Tysklands – ja, hele Europas – flokke af unge studerende. Huslejen var rørende lav; der vrimlede med kunstnere, caféer, små restauranter drevet af tyrkiske indvandrere fra Neukøln i vest, teatre, gallerier – det var et paradis midt i hjertet af Europa. Og midt i dette paradis ligger Kollwitzplatz. Pladsen har navn efter grafikeren og billedhuggeren, Käthe Kollwitz, som var en del af den tyske ekspressionisme i begyndelsen af det tyvende århundrede. Hun var socialist, havde forbindelser til Karl Liebknecht, hun døde i 1945. Der står en statue af hende på pladsen, inde bag de store, skyggegivende træer. Der er også en dejlig legeplads med klatrestativer og gynger – ikke i plastic, men i rigtigt træ. Og her er caféer, smarte tøjbutikker og en stor, italiensk restaurant. Og så er der et stort, ugentligt marked med fokus på økologi, godt håndværk og varer og mad fra hele verden. Jeg elsker at være der, for pladsens atmosfære får mig til at føle, at jeg befinder mig lige midt i hjertet af det gode, økologiske, centrum-venstre-orienterede, globaliserede Europa.

Men nu er min Kollwitzplatz-lykke blevet udfordret af vores husdramatiker, Julie Maj Jakobsens tredje og sidste del af hendes Europa-trilogi. Den udspiller sig på noget, hun kalder ”Folkets Plads”, og den har en række ligheder med ”min” Kollwitzplatz. Og der er endda også en figur, kvinden Beatrice, som godt kunne ligne mig. Jakobsens stykke beskriver også, hvordan det ikke længere er alle, der har adgang til sådanne oaser af lykke. Der er ikke specielt billigt på de pladser længere, så der er flere og flere, der simpelthen ikke har råd, men i stedet må fungere som nogen af pladsernes mange tjenende ånder. Der skal jo serveres, sælges, ryddes op. Og så er der dem, der ikke – som Beatrice og jeg – har de gode, velunderbyggede holdninger placeret sikkert i centrum-venstre. Højreradikale, globaliseringskritikere og andre, der tvivler på den neoliberale multi-kulti-sammensmeltnings forherligelser – ingen af dem er velkomne. De må tage helt ud af forbundslandet Berlin, helt til Brandenburg, og så kan de stå der og råbe, mens jeg bagefter kan læse i mine gode, tyske, velformulerede avisartikel, at de har taget fejl. Og jeg behøver slet ikke at hverken se, høre eller lytte til dem. Ligesom jeg heller ikke får nogen reelle møder eller samtaler med alle dem med indvandrerbaggrund, der sælger ting og sager på pladsen. De rejser jo hjem til Neu-Köln inden aften.

Det er netop denne opdeling mellem grupper, som Jakobsen tager under behandling, når hun lader en lille gruppe højreradikale lave en relativt uskyldig demonstration på stykkets ”Folkets Plads”. Og Beatrice og jeg, vi synes dybest set ikke, den slags mennesker skal være der. Ikke på nogen af vores pladser, og ikke på vores teatre. Vi orker ikke at høre på dem. Men det kommer vi nu til. ”Vi er nødt til at bevæge os hen over kløften og møde de andre, hvis vi vil gøre os håb om at bygge bro hen over den. Og så er jeg jo selv nødt til at komme ud af min komfortzone og rent faktisk sætte mig ind i, hvad de her mennesker, tænker, oplever og hvad der driver dem”, fortæller Jakobsen. Og hun lader også en af sine figurer spidsformulere problemstillingen: ”Man kan ikke sige noget om polarisering, uden at bidrage til den”.

Der findes ulighed, og der findes kultursammenstød, højreradikalisme, islamisk radikalisering og social udgrænsning. Og hvis først vi helt opgiver at mødes, tale sammen og ikke mindst lytte på tværs af den type skel, så kan man for alvor blive bange for det liberale demokratis fremtid. Og så er der slet ingen pladser tilbage, hvor vi kan hygge os, mødes og lytte. Derfor må vi hoppe ud af vores komfortable stole og møde de andre. Jeg har stærkt på fornemmelsen, at sådan en som Käthe Kollwitz ville have gjort netop det.

AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

ADMINISTRATION 96 31 60 10

BILLETSERVICE 96 31 60 20

FIND AALBORG TEATER PÅ

HOVEDSPONSORER & FONDE

BASIS•TRYK & SKILTE
NORDCOLOR • BRØNDERSLEV BOGTRYKKERI
– design og grafisk produktion

Det Nordjyske Mediehus

spar nord FONDEN

TORBEN VEJS FOND
c/o advokat Jen§ Rye-Ander§en

aalborgportland
CEMENTIR HOLDING

KERNESPONSORER & FONDE

AV•CENTER

DET OBELSKE FAMILIEFOND

Færch & Co.
BYGGER PÅ TRADITIONER

mariendal electrics

modstrom

NORDEA FONDEN

Phønix Hotel Aalborg

SIEMENS Gamesa
RENEWABLE ENERGY

Aalborg Tandplejeteam
ved Charlotte Nyby

MOBILITETSSPONSOR

Volkswagen Aalborg